

endda med en meget, meget fornem karakter. Det er meget flot klaret.

Nu tager vi jo så ikke en juridisk debat i dag, men en politisk debat – går jeg ud fra – og derfor vil jeg godt knytte nogle generelle kommentarer til Domstolens arbejde. Forslagsstillerne fra Dansk Folkeparti hæfter sig ved, at EF-Domstolen har en tendens til at træffe politiske afgørelser. Jeg er enig i, at Domstolen har truffet nogle kontroversielle afgørelser, men det er jo undtagelsen. Som hovedregel er dommene uproblematiske eller tilmed positive. Det kommer jeg tilbage til. Nogle af disse afgørelser er som bekendt også gået imod regeringens synspunkter, så jeg kan godt forstå den kritik, som nogle af Domstolens afgørelser har givet anledning til herhjemme.

Hr. Morten Messerschmidt har fremdraget nogle eksempler på dårlige domme – som han kalder dem – fra Domstolen, som i hans optik er særlig aktivistiske og politiske, heriblandt Metockdommen om opholdsdirektivet fra juli 2008 og Lavaldommen om konfliktretten fra december 2007. I begge sager gik Domstolens afgørelse imod de synspunkter, som vi fra regeringens side havde fremført ved Domstolen.

Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til, hvordan vi her i Danmark så indtil videre håndterer konsekvenserne af disse to domme. Efter at der blev afsagt dom i Metocksagen, indgik vi en politisk aftale herhjemme om, hvordan vi undgår misbrug af EU-borgeres mulighed for at tage deres ægtefæller med til Danmark. Denne aftale har indført en række stramninger i den danske praksis, som sikrer mod omgåelse og misbrug af reglerne. Samtidig arbejder regeringen for en ændring af opholdsdirektivet. Herudover har Europa-Kommissionen iværksat et ekspertarbejde på europæisk plan, der skal analysere mulighederne for fælles tiltag mod misbrug.

Kort tid efter dommen i Lavalsagen blev der nedsat en arbejdsgruppe herhjemme, som fik til opgave at finde en løsning på dommens konsekvenser for Danmark. Den løsning, som regeringen og arbejdsmarkedets parter fandt frem til i fællesskab, bevarer den danske model og konfliktretten og sikrer os samtidig mod social dumping og unfair konkurrence. Denne løsning har der været bred enighed om. Beskæftigelsesministerens lovforslag om ændring af udstationsringsloven blev jo også vedtaget i december.

Førløbet af disse to sager viser, at når Domstolen afsiger domme, der går Danmark imod, så læner vi os ikke tilbage og bare lader stå til. Vi

arbejder i stedet aktivt for at finde løsninger på de problemer, der så opstår både nationalt og på EU-plan. Sådan må det være, når en domstolsafgørelse går en imod.

I debatten glemmer hr. Morten Messerschmidt ofte at fremhæve de gode domme, som Domstolen også afsiger. Kendsgerningen er jo, at langt hovedparten af de domme, som Domstolen afsiger, enten er helt uproblematiske for Danmark eller er direkte positive for danske mærkesager og interesser i EU. Lad mig her nævne positive domme, som har fremmet ting, som vi ønsker fremmet, nemlig miljø, dyrevelfærd, ligestilling, det indre marked, den fri konkurrence, kontrol med EU's institutioner, en god forvaltningsskik, åbenhed og aktindsigt i EU. Det er alt sammen områder, hvor Domstolen traditionelt har været en god ven af danske mærkesager og dermed fremmet ting, som vi står for, så det gælder på EU-plan.

Jeg går ud fra, at hr. Morten Messerschmidt er enig i mange af disse domme, og jeg går også ud fra, at hr. Morten Messerschmidt måske endda anerkender dem som positive og gode domme, men her er det vigtigt at huske på, at hvad der anses for gode og naturlige afgørelser i et land ikke nødvendigvis anses for naturlige afgørelser i et andet land, hvor de samme domme måske anses som udtryk for en aktivistisk domstol. Det illustrerer jo meget godt, at man ikke kan påskønne de gode domme fra Domstolen det ene øjeblik og anse dem som en del af Domstolens naturlige funktion i EU-samarbejdet for så i næste øjeblik at så tvivl om Domstolens berettigelse, fordi den så afsiger nogle domme, som man anser for særlig politiske og uhensigtsmæssige.

I den sammenhæng er det nok værd at huske på, at det ikke kun er EF-Domstolen, der afsiger domme, der går imod danske synspunkter. Vi kan jo alle sammen her i salen huske Menneskerettighedsdomstolen, som i 2006 fandt, at den danske praksis på arbejdsmarkedet med eksklusivaftaler var i strid med retten til foreningsfrihed, noget, som jeg er helt sikker på at Dansk Folkeparti er enig med Domstolen i. Denne dom krævede en efterfølgende justering af den danske arbejdsmarkedsmodel, uden at det mig bekendt har medført nævneværdige problemer.

Kl. 13:56

Det samme gælder jo danske domstole. Her i Folketinget kan vi også huske Højesterets afgørelse i Tvindsagen i 1999, hvor Folketingets særlov om Tvind blev underkendt ved Højesteret.